

Sygn. akt I ACz 662/14 Niniejsze postanowienie sprostowano post. z 17.06.2014r.

POSTANOWIENIE

Dnia 6 maja 2014 roku

Sąd Apelacyjny w K. Wydział I Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Teresa Rak

SSA Maria Kus-Trybek

SSA Jerzy Bess (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 6 maja 2014 roku w K.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa B. B.

przeciwko S. B.

o rozwód

na skutek zażalenia powódki na postanowienie Sądu Okręgowego wK.z dnia 13 grudnia 2013 r., sygn. XI C 489/12

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie i przekazać sprawę Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania w zakresie wniosku powódki o zmianę lub uchylenie obowiązku powódki do przyczyniania się do zaspokajania potrzeb rodziny powstałego w sprawie sygn. akt III RC 804/11/P Sądu Rejonowego dla Krakowa-Podgórze w K.

Sygn. akt I ACz 662/14

UZASADNIENIE

Między stronami toczy się sprawa o rozwód. W jej toku powódka złożyła wniosek o wydanie postanowienia na czas trwania postępowania w przedmiocie zawieszenia bądź uchylenia obowiązku powódki do przyczyniania się do zaspokajania potrzeb rodziny, jaki powstał na mocy ugody z dnia 17 listopada 2011 r. zawartej pomiędzy stronami, sygn. akt III RC 804/11/P. W uzasadnieniu wskazała, że od czasu zawarcia ugody musiała się wyprowadzić ze wspólnego mieszkania z powodu zachowania pozwanego, a zatem musi ponosić koszty mieszkania u dorosłego syna. Ponadto jej emerytura wynosi jedynie 2 100 zł, zatem mniej niż zarobki pozwanego, który zarabia znacznie więcej niż podał do protokołu rozprawy w sądzie. Ponadto wskazała, że obecnie toczy się postępowanie o uchylenie się od skutków oświadczenia woli, sygn. I C 1165/12 Sądu Rejonowego w W.

Postanowieniem z dnia 13 grudnia 2013 r. Sąd Okręgowy oddalił wniosek. W uzasadnieniu przytoczył treść przepisów art. 444, 445 § 1, 730 i 730¹ k.p.c. W ocenie Sądu I instancji w niniejszej sprawie nie ma żądania jednego małżonka do zobowiązania drugiego małżonka do przyczyniania się do zaspokajania potrzeb rodziny, gdyż obowiązek taki został już uregulowany w innej sprawie. W k.p.c. nie ma przepisu analogicznego do art. 445 k.p.c. dających sądowi wprost podstawę od zabezpieczenia przez zawieszenie lub uchylenie obowiązku alimentacyjnego orzeczonego prawomocnym orzeczeniem sądowym obciążającym jednego z małżonków na rzecz drugiego. Zdaniem Sądu Okręgowego może być to przedmiotem rozpoznania w innym postępowaniu.

Powódka zaskarżyła postanowienie w całości, zarzucając mu obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na rozstrzygnięcie, a to art. 445 § 1 k.p.c. polegającą na przyjęciu przez Sąd I instancji, iż żądanie powódki może być przedmiotem rozpoznania w innym postępowaniu, podczas gdy w wyniku trwania sprawy o rozwód stron powódka nie ma możliwości wniesienia pozwu o ustalenie wygaśnięcia obowiązku przyczyniania się do zaspokajania potrzeb rodziny, albowiem pozew taki niewątpliwie zostałby przekazany Sądowi, w którym toczy się sprawa o rozwód stron - w celu rozstrzygnięcia według przepisów o postępowaniu zabezpieczającym oraz art. 730 § 1 k.p.c. w zw. z art. 730¹ § 1 k.p.c. polegającą na bezzasadnym przyjęciu przez Sąd I Instancji braku przesłanek koniecznych do uwzględnienia wniosku powódki w przedmiocie zabezpieczenia roszczenia, podczas gdy w niniejszej sprawie istnieje nie tylko roszczenie podlegające zabezpieczeniu w sposób wskazany przez powódkę, a to roszczenie wygaśnięcia obowiązku przyczyniania się do zaspokajania potrzeb rodziny wynikające z istoty rozwiązania małżeństwa przez rozwód – przy czym podkreślić należy, że obowiązek ten wygasł już w chwili obecnej, albowiem strony żyją w separacji faktycznej i nie posiadają małoletnich dzieci – ale również powódka posiada interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia, gdyż w związku z zaistniałym wygaśnięciem jej obowiązku pobierane od niej świadczenia są nienależne. W związku z tym wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia, ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Dnia 14 marca 2014 r. zapadł w sprawie wyrok, który został następnie zaskarżony przez pozwanego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie jest zasadne, co prowadzi do uchylenia zaskarżonego postanowienia i przekazania sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania w zakresie wniosku powódki o zmianę lub uchylenie obowiązku powódki do przyczyniania się do zaspokajania potrzeb rodziny powstałego w sprawie sygn. akt III RC 804/11/P Sądu Rejonowego dla K.wK.

Zgodnie z art. 445 § 1 k.p.c. w czasie trwania procesu o rozwód lub o separację nie może być wszczęta odrębna sprawa o zaspokojenie potrzeb rodziny i o alimenty pomiędzy małżonkami albo pomiędzy nimi a ich wspólnymi małoletnimi dziećmi co do świadczeń za okres od wytoczenia powództwa o rozwód lub o separację. Pozew lub wniosek o zabezpieczenie w takiej sprawie sąd przekaże sądowi, w którym toczy się sprawa o rozwód lub o separację, w celu rozstrzygnięcia według przepisów o postępowaniu zabezpieczającym. Do kategorii sprawa o zaspokojenie potrzeb rodziny – wbrew stanowisku Sądu Okręgowego – należą także sprawy o zmianę obowiązku ustalonego w innym postępowaniu, zgodnie z art. 138 k.r.o. Nie zachodzi tu konieczność analogicznego stosowania przepisów, bowiem sprawy te mieszczą się w ogólnym pojęciu spraw wymienionych w tym przepisie. Inna interpretacja prowadziłaby do tego, że sąd orzekający w sprawie o rozwód mógłby uregulować kwestie alimentacyjne, ale w przypadku zmiany stosunków w trakcie sprawy rozwodowej nie mógłby już zmienić rozstrzygnięcia, musiałby to rozstrzygać sąd rejonowy. Takie rozwiązanie niweczyłoby cel przepisów art. 445 i 445¹ k.p.c., które mają zapewnić możliwie całościowe orzeczenie o sprawach rodziny w trakcie rozwodu.

Wniosek powódki podlegał zatem merytorycznemu rozpoznaniu przez Sąd Okręgowy. Jednakże zaskarżone rozstrzygnięcie stwierdza jedynie, że wniosku takiego nie można zgłosić w trakcie sprawy o rozwód i nie rozstrzyga w ogóle merytorycznych przesłanek uchylenia bądź zmiany obowiązku wynikającego z ugody. Sąd Okręgowy nie rozpoznał zatem istoty wniosku.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji na zasadzie art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.